RABOLNAK IS A SZERB KATONÁK.

Grác, október 8. Az osztrák-magyar hadsereg egy sebesült tisztje beszélte:

— A Drina melletti ütközetben egy lövés ért a bal térdemen és sebesülten egy magaslatról lezuhantam. Lent egy szerb kémőrjárat akadt rám, mely *minden értékesebb dolgomat, tábori messzelátomat, revolveremet és térképtartómat elrabolta.* Biztosra vettem, hogy fogságba kerülök, de a szerbek úgy látszik, *csak rabolni akartak*, mert azután elvonultak anélkül, hogy velem tőrödtek volna. Másnap reggel egy gyalogezred járőrei biztonságba helyeztek.

NÉMET LÉGHAJÓCSARNOK BRÜSSZELBEN.

Rotterdam, október 8. Brüsszelből jelentik, hogy ott a németek uj léghajócsarnokot épitenek és az *Etterbeck*-téren álló régi léghajócsarnokot kibővitik.

NÉMETHON BÜSZKE A FEJEDELMEIRE.

Ferenc herceg, a bajor király rokonszenves, mosolygó arcu fia, megsebesült a harctéren. Az öreg birodalmi kancellár, ez a rettegett hatalmu intézője a békének és a háborunak, sietve küldi táviratát az ifjuhoz:

— Remélem, hogy Isten segitségével ismét mihamarabb visszanyeri egészségét. A Hercegnek megadatott, hogy nagyjelentőségü ügyért onthassa vérét és a Wittelsbach ház dicsőséges történetéhez egy ragyogó lapot füzhessen hozzá. Némethon büszke a fejedelmeire!

Igy ir annak a népnek nagyhatalmu kancellárja, amelyik féli az Istent, hódolva tiszteli uralkodóit. Amelyik még nem rugta föl az oltárt és ismer emberi tekintélyt.

Ugy sejtem, hogy a németek ez az erénye, mondjuk: ez a jellemző „tulajdonsága" valahogyan nagyon is hozzájárult, hogy ellenfeleinél való kiválóbbságát elismertesse a világgal.

VILMOS CSÁSZÁR TÁVIRATA.

Karlsruhe, október 8. A nagyherceg a következő táviratot kapta ma a német császártól:

Szivből üdvözlöm neked azt az értesitésedet, hogy az XIV. hadtestet francia földön üdvözölted. A te badeni katonáid büszkék lehetnek arra, hogy fejedelmüket ellenséges területen maguknál láthatták. Különös örömömre szolgál, hogy neked és hős fiadnak elismerésemet juttathatom, amidőn neked adományozom *vaskeresztem II. és I. osztályát és annak jelvényeit megküldöm.* Segitse isten a mi igaz ügyünket végleges győzelemhez. Vilmos. (M. T. I.)

A hátráló orosz sereg útja.

Berlin, október 8. **A lapok haditudósitói jelentik: Miután az oroszoknak Opatow és Ostrowieca között állást foglalt csapatait e hó negyedikén heves harc után visszavetettük, az oroszok megkisérelték, hogy csapataikat megerősitve, kierőszakolják a Visztulán való ujabb átkelést. Az oroszok részéről a varsói gárdalövészdandár volt erre a célra kiszemelve. A mi csapataink csak akkor támadták meg őket, amikor a folyam mellett felfejlődve az átkeléshez akartak fogni. Heves harc keletkezett, melyeknek során az oroszokban jól elhelyezett tüzérségünk akkora kárt tett, hogy sietve vissza kellett vonulniok. Lovasságunk a Visztulán átkelve üldözte az oroszokat.**

A CÁR LEMBERGBEN.

Berlin, október 8. Stockholmból jelentik: A cár megérkezett Lublinba és onnan Lembergbe utazik.

Visszahívják galiciai hivatalnokainkat.

Biala, október 8. Az ezidőszerint Bialában megjelenő lembergi ujság a következő hivatalos kommünikét teszi közzé: A galiciai helytartó ezuton felszólitja az összes galiciai államhivatalnokokat, akik a háborus esemény folytán hivataluk elhagyásakor elmulasztották ideiglenes tartózkodási helyük cimét előljáróiknak bejelenteni, vagy pedig elmulasztották a lakásukban beállott változást közölni, hogy uj cimüket azonnal tudassák táviratilag a bialai helytartóság elnökségénél.

A németek ujabb sikere.

Berlin, október 8. **Az oroszok támadásait Suwalki kormányzóságban visszautasitottuk. Az oroszok 2700 foglyot, kilenc géppfegyvert vesztettek. Lengyelországban kisebb eredményes ütközetekben Ivangorodtól nyugatra 4300 foglyot ejtettünk.** (M. T. I.)

Az északi hadszintér galiciai frontján mintegy öt napja megindult offenzivánk **napról-napra állandó sikereket hoz.** Ma már nyilvánvaló, hogy az offenzivánk megkezdésekor a Visztula északi folyása mentén, Lengyelország felé meglehetősen előretolva, nagyobb orosz erők állottak, melyeket Kielce—Opatow—Baranow irányban előnyomuló csapataink visszavetettek a Visztula középső folyása felé. Az oroszok erre déli frontjukról, mely Rzeszov—Jaroszlau—Przemysl magasságában volt feltételezhető, erősitéseket vetettek a Visztulához, hogy előnyomuló csapatainkat megállitsák s ezzel az őket északi szárnyukon fenyegető átkarolást elháritsák. **Ez erősitések azonban nem tudtak átkelni a megdagadt Visztulán és visszaverettek.**

A Sandomierzi Visztula átjáró elfoglalása bizonyitja, hogy **szövetséges csapataink egyre az ellenség sarkában vannak** s igy remélhető, hogy az orosz hadvezetőség ellenintézkedései nem lesznek idejében keresztülvihetők s hadvezetőségünk szándékai **teljes mértékben megvalósulhatnak.** Annál inkább remélhető ez, mert a San és Visztula folyók összefolyásával alkotott háromszög irányában elért sikereinkhez, ettől északra: Ostroviec és Radom között jelentékeny német seregtestek nyomulnak elő s a Radom körül álló orosz tartalékokkal **Lublintól északnyugatra fekvő Ivangorod-erősség felé vetették vissza.** Az ezen harcnál észlelt nagyobb orosz lovastestek arra engednek következtetni, hogy itt az **orosz hadsereg szélső jobbszárnyát sikerült visszahajlásra kényszeriteni.** Radomtól délkeleti irányban vonva meg a harcvonalat, konstatálhatjuk, **harcvonalunk meghosszabbodását** s hogy az minden valószinüség szerint megközeliti a 300 kilométert.

Hadseregeink Oroszlengyelországban operáló balszárnyának eddig **egyre sikeres offenzivája tehermentesitette frontközépünket.** Hadvezetőségünk mai jelentéséből azt a kedvező hirt olvassuk ki, hogy offenzivánk ezen a vonalon is sikeres, azonban **az oroszok gyors visszavonulása folytán** eddig **csak apróbb összetüzésekre nyilt alkalom.**

Sebesültek között a katolikus körben.

(Saját tudósitónktól.) A *Kelemen* és *Somogyi*-utca sarkán a régi Fekete-házban van a Katholikus-kör helyisége. Az első emeleten — amint felmegyek — egy „Wächter fogad, a kezében nikkel szélü üvegtál, benne a sebkötéshez szükséges gáz és vatta. A mütőterembe viszi, amelyet ő „kötözőnek nevez. Most tartják az inspektiós rendelést, egy uriasszony fehér ápolónői dressben foglalatoskodik ép egy sebesült katona körül. Hatalmas szál legény, széles előrenőtt homlokkal, igazi cseh tipus.

— Ha csendben türi, hogy bekössem sebét, ma dupla porció ebédet kap — szól hozzá az ápolónő.

A katona összeszorítja a fogát, egy percre komoly képet vág, aztán telt szájjal, rossz kiejtéssel válaszol:

— Rosszul járt a *nacscsága.* Én kibirom a fájdalmat, meg a dupla menázsit is.

A kórházban végig vezet lovag *Worszikowszky* Károlyné a szegedi Vörös-kereszt elnöknője.

A háboru kitörésekor a szegedi Vöröskereszt fennállásának 35. évfordulóját ünnepelte. Lovag Worzsikowszkynét akkor Ferenc Szalvátor főherceg, mint fővédnök és Mária Valéria főhercegasszony táviratilag üdvözölték; emlékszem még, amikor *Illés* dr. főtörzsorvossal e sorokat forditottuk magyarra:

Nagy és magasztos föladatában Isten áldása kisérje...

Ezekel a szavakkal üdvözölte a kórház vezetőjét Glattfelder Gyula dr. püspök, kedd délutáni látogatásakor.

A püspök sorra, minden kórágyon fekvő beteget megtekintett s megáldotta az ápolónőket s a sebesült katonákat.

Ötven sebesült katona fekszik a kórházban. Minden ágyon rajta a vörös kereszt; a sebesültek mondják: ápolásuk és ellátásuk példás, mint az egész miniatür szerü kis kórház.

Az egyik matrac-ágyon egy cseh mérnök fekszik, *Schotter Ferenc, Kemichből* való. Intelligens katona, vállperec törése van, ő a kórház kedvence. A másik teremben a sulyosabban sebesülteket helyezték el. A szoba sarkában felállitott ágyon fekszik egy katona, a fejcédulán rajta a beteg diagnozisa: tüdőgyulladás. Amint közeledünk feléje, a pelyhedző állu fiatal cseh gyereknek szélesre nyilik a szája s kiváncsian könyökölve fel a fehér kórágyon.

— Tegnap még rosszul volt szegény — mondja a vezetőnő — de ma már jobban van. Nézze csak mosolyog... Ez a javulás jele.

Amint végigvezet Worzsikowszkyné a betegszobákon, a gazdag garderobon, fürdő- és mosdószobákon, minden apróságon a sebesültek iránt való figyelmesség tanujele. Az üvegtáblás orvosi szekrényből elővesz egy zöldes fluoreszkáló folyadékot, egy *békéscsabai* orvos találmányát.

Wagner-féle *Wello* tinktura, ha átitatjuk vele a sebet, a legrövidebb idő alatt beheged.

Az ebédet tálalják, amint ismét a betegszobákba jutunk. A menü elsőrangu: paradicsom leves, borju sült és tészta. Egy félkezü katonának segédkezik Worzsikowszkyné az evésnél, aki hálásan mosolyog a jóságért s távozásomkor igy bucsuzik, csak röviden és egyszerűen: